

Posudek vedoucího práce

Dominika Prokopová

„Napiš“.

Popis vzniku inscenace prostřednictvím projektu dramatické výchovy

Dominika Prokopová se ve své poměrně obsáhlé bakalářské práci podrobně zabývá cestou k inscenaci, vycházející z práce s biografickým materiálem a vybranými principy dokumentárního divadla, autorka pracovala s nově utvořenou skupinou dívek ve věku 15-19 let.

Práce je přehledně strukturována, teoretická část práce mapuje ve vztahu k projektu možnosti a cíle dramatické výchovy a její postoj k inscenačnímu procesu, zvláště pak s adolescenty, poté s vzhledem a vlastní zkušeností autorka pojednává o práci s reminiscencí a některých principech dokumentárního divadla a vyhmátává specifika podobné práce v kontextu dramatické výchovy se skupinou adolescentů. Dotýká se tak momentů, které si ověřovala ve svém půlročním projektu v praxi.

Samotný projekt byl velmi pečlivě připraven a autorka v něm prokázala své velké pedagogické schopnosti, talent, odvalu a také velkou dávku nasazení, pohotovosti a empatie.

Celou práci považuji ho za velmi přínosnou ve dvou věcech. Jednak v tom, co přinesl dívkám, jak je otevřel a rozvinul ve všech rovinách (zde oceňuji zvláště její citlivou práci s pohybem a hlasem), jaký jim představil svět a co jim nabídl v oblasti divadla a jeho prostředků a možností včetně vytvoření vlastní inscenace. Za druhé pak velmi oceňuji pozoruhodný přínos projektu pro náš obor, který spatřuji v Dominičině citlivém zkoumání možností a specifik práce s některými principy dokumentárního divadla a práce s biografickým materiálem v kontextu dramatické výchovy. Její prošlapávání cesty v ne příliš zmapovaném terénu se týkalo především toho, jak najít téma a citlivě shromáždit materiál, jak zajistit dívkám z tohoto pohledu naprosto bezpečný prostor a jak posléze vše proměnit do uměleckého divadelního tvaru s obecnou platností, aniž by se ztratila autentičnost výpovědi. V tomto procesu dokázala najít mnohé podnětné odpovědi, objevily se mnohé otázky. Dominičina práce nereфлекtuje všechna specifika, kterých se projekt dotkl, nebylo to ani jejím cílem, Dominika je však vnímala a tak se domnívám, že by se mohla stát i předmětem dalšího inspirovaného zkoumání. Zkoumány byly momenty práce s výpověďmi mladých lidí v citlivém věku, kteří navíc nejsou dospělí, práce v kontextu školy - ne divadelního uskupení, ve školním – ne divadelním prostoru (zde internát), ve vztahu pedagog - student (i když se dívky do projektu přihlásily dobrovolně) tedy ne režisér – aktér. Zde navíc šlo i o kontext rodin dívek, které se staly součástí procesu už tím, že spolupracovaly na organizaci (dívky trávily své weekendy ne doma, ale v internátu), zároveň se ale de facto staly prostředím, kde si dívky zkoumaly téma projektu a kde se jistě

projevoval a asi projevuje dopad celého projektu, blízcí příbuzní byli i příjemci - diváky závěrečného představení a zkoumateli shromážděného biografického materiálu.

Proces Dominika průběžně refletovala a některé momenty konzultovala i s psychologem a pedagogem Martinem Sedláčkem či učitelem dívek Pavlem Vagajem.

Její postřehy a závěrečné vyhodnocení jsou velmi podnětné a vybízejí k dalšímu zkoumání.

Ačkoli se autorka po celou dobu projektu velmi pečlivě připravovala a věnovala se mu nadstandardně, do samotného psaní bakalářské práce vstoupily různé značně nepříznivé okolnosti, které způsobily, že práce byla dokončována ve spěchu, a podepsaly se na některých nepřesných či formálních formulacích, opakování se, a bohužel také překlepech a chybách.

Práce naplnila svůj cíl ve všech složkách, představila projekt velmi přínosný pro obor dramatické výchovy i pro samotné účastníky, ukázala citlivý a odvážný pedagogický i výzkumný přístup a přinesla cenný materiál i témata. Práce obsahuje také bodový scénář, reflexe účastnic, fotodokumentaci a záznam představení.

Dominice za její práci (i spolupráci) velmi děkuji a navrhuji k obhajobě s hodnocením A.

Kateřina Schwarzová